ਅਰੁਲਮਿਗੂ ਨੇਲ੍ਲੁਕਦਾਈ ਮਰੀਅਮਮੈਨ ਤਿਰੁਕੋਇਿਲ

ਬਨਾਮ.

ਤਾਮਿਲਰਾਸੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐੱਲ. ਆਰ. ਐੱਸ. ਦੁਆਰਾ।

(2019 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4666)

07 ਮਈ, 2019

[ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ ਅਤੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1908 - ਸੈਕਸ਼ਨ 100-ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਦਖ਼ਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੂਲ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ-ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ-ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ-ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ, ਕਿਹਾ ਗਿਆਃ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 100 (4) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂ/ਐਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 100(5) ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ.-ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ-ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। 100 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ.-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ-ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰੱਖਿਆਃ 1. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 100 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨੂੰ

ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਅਤੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। [ਪੈਰਾ 11] [363-ਐਚ; 364-ਏ]

2. ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 100 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 (5) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੰਨਦੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਤਾਂ ਵਾਧੂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ। [ਪੈਰਾ 12] [364-ਬੀ-ਡੀ]

3. ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 13] [362-ਸੀ]

4. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 15] [369-ਏ-ਬੀ]

ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਬਨਾਮ ਸਿਰੀ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2018) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 562: [2018] 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1063 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2018] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1063 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਪੈਰਾ 14

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2019 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 4666. ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੂਡੀਕੇਚਰ ਦੇ 2009 ਦੇ ਐਸ. ਏ. ਨੰਬਰ 365 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਵੀ. ਪ੍ਰਭਾਕਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜਯੋਤੀ ਪਰਾਸ਼ਰ, ਐੱਨ. ਜੇ. ਰਾਮਚੰਦਰ, ਆਰ. ਚੰਦਰਚੂੜ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀ. ਸੁਨੀਤਾ ਰਾਓ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਵਕੀਲ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲ ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਸੀਏਚਰ ਦੁਆਰਾ 2009 ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ365 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੂਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਨਾਗਾਪੱਟਿਨਮ ਦਾ ਏ. ਐੱਸ. <ਆਈ. ਡੀ. 1 ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ <ਆਈ. ਡੀ. 2 ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

3. ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਕੁੱਝ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

4. ਇਹ ਅਪੀਲ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਲ ਹੋਇਆ ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ (ਅਸਲ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਗਿਆ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਦਖ਼ਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੂਲ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ।

6. ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 11.10.2007 ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੁਨ੍ਸਿਫ਼, ਨਾਗਾਪੱਟਿਨਮ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ (ਅਸਲ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਨੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ (ਏ. ਐੱਸ. ਨੰਬਰ 30/2008) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਨੇ 08.12.2008 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੁਨਸਿਫ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਰਾਹੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

7. ਇਸ ਲਈ, ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ, ਜੋ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ (ਇੱਥੇ ਮੂਲ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ।

8. ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਇਕਲੌਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਿਤੀ 29.07.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ।

9. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਵੀ. ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਬੀ. ਸੁਨੀਤਾ ਰਾਓ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ।

10. ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਵਾਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ।

11. ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਇਸ ਲਈ ਪਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, 1908 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ". ਵਜੋਂ

ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 100 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ।

12. ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ 7 ਦੇਖੋ) ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 (5) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੰਨਦੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਤਾਂ ਵਾਧੂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ।

13. ਸਾਡੀ ਮੰਨੀ-ਪ੍ਰਮੰਨੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

14. ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਬਨਾਮ ਸਿਰੀ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, [(2018) 4 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 562]। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 20 ਤੋਂ 35 ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

" 20. ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ "100. ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ। - (1) ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। (2) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ

ਇੱਕ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪੀਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। (3) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸੇਗਾ। (4) ਜਿੱਥੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗੀ। (5) ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ' ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈਃ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ, ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਖੋਹਣ ਜਾਂ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ”

21. ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਉਦੋਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ "ਸੰਤੁਸ਼ਟ" ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ "ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ" ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ "ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ" ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸਿਰਫ਼ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਵਾਧੂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

22. ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਏ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਿਵੇਂ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।

23. ਇੱਥੇ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ/ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ।

24. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਥਿਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

25. ਸਾਡੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਣ ਵੇਲੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਦਰਅਸਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 'ਏ' ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਸਵਾਲ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

26. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਾਰਾ 100 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਅਪੀਲ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

27. ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ' ਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

28. ਫਿਰ ਵੀ, ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (ਸਵਾਲਾਂ) ਦੀ ਘਾਟ ਲਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

29. ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (4) ਅਤੇ (5) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦੋਵੇਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵੀ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

30. ਜੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

31. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੀਮਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੋਵੇ।

32. ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਇੱਕ ਸਥਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਜ ਸਿਰਫ

ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। (ਦੇਖੋ-ਜੀ. ਪੀ. ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਨੌਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ ਸਫ਼ਾ 347 ਅਤੇ ਬਾਰੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ। ਪਰਸੰਨੀ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ), ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1959 ਐਸ. ਸੀ. 93)।

33. ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ।

34. ਧਾਰਾ 100 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਤੋਸ਼ ਹਜ਼ਾਰੀ ਬਨਾਮ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਤਿਵਾੜੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐੱਲ. ਆਰ. ਐੱਸ. (2001) 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 179 ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ।

35. ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੰਤੋਸ਼ ਹਜ਼ਾਰੀ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। "

15. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

16. ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ।

17. ਅਸੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀ ਗਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਕਾਰਨ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਡੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ।

18. ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਕਾਫ਼ੀ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਲਵੇ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।



Tarun Mehra

Advocate